Můj pláč (Avant de mourir) - Olmerová Eva

Nechte oblaka plout,
nechte vítr, ať letí,
každý máme svůj kout,
kde chcem v samotě být,
co na tom, že někdy i z ní
náš pláč zní.

Můj pláč,
déšť, co z větví se střás,
nesvlažil by mou tvář,
lásko má, nebýt vás.

Můj pláč,
déšť, co pořád je sám,
kéž by ten samotář
zkazil pleť taky vám.

Až vás,
až i vás přejde smích,
pak smísí se sůl
z vašich očí i mých.

Můj pláč,
déšť, co z větví se střás,
vlahý déšť, nočný hráč,
nesvlažil by mou tvář,
lásko má, nebýt vás,
tmou by nezněl můj pláč.

Až vás,
až i vás přejde smích,
pak smísí se sůl
z vašich očí i mých.

Můj pláč,
déšť, co z větví se střás,
vlahý déšť, nočný hráč,
nesvlažil by mou tvář,
lásko má, nebýt vás,
tmou by nezněl můj pláč.